

Og så vil jeg slutte med at konkretisere løftet om at ville være med til at finde økonomi til alt det, vi går og foreslår. Det er ikke, som fru Lundholt sagde i en replik før, bare gennem nye skatter. Nej, vores finansieringsforslag går først og fremmest ud på at fjerne tilskud: tilskud til riges pensionsopsparing, tilskud til bilimportøren, som rentefrit må låne det, de opkræver i registreringsafgift. Bare sådan en lille ting, som at vi har en gratis kassekredit til landets bilimportører, koster statskassen 400 mio. kr. om året; det er da et tilskud, vi nemt kan fjerne. Så er der tilskuddet til de rige i villaer, der koster flere millioner kroner, mens man taler om at spare på boligydelsen – almindelige lejere skal have mindre. Og så foreslår vi altså, at man laver en overgrænse for, hvor stor en del af renterne man kan få det offentlige til at betale, når man har valgt at bo i en luksusbolig.

Vi vil også gerne se på forskellen mellem de renter, der trækkes fra på selvangivelsen, og de renteindtægter, der kommer til beskatning. Det er jo en af symmetrierne i vores skattesystem. Noget kan trækkes fra, og så kommer det til beskatning hos den, der får indkomsten. Forskellen mellem de renteudgifter, der trækkes fra på selvangivelsen, og de renteindtægter, der kommer til beskatning, er mere end 65 mia. kr. om året. Mon det ikke skulle være muligt at finde noget dér, uden at vi absolut skal begynde at sætte skatteprocenterne i vejret?

Der er steder nok at spare. Forskellen på os og V og K er bare, at hvor V og K hele tiden jagter samfundets svage, går vi efter at fjerne tilskud til dem, der i forvejen har nok.

Arne Melchior (CD):

Vi behandler lovforslag nr. L 1, forslag til finanslov for det kommende kalender- og finansår.

Det er min påstand, at denne lov bærer sit navn med urette. Den mangler en række karakteristika for at være en lov i dette ordets almen forstand. Jeg skal nævne to forhold: Det ene er, at den ustandselig bliver lavet om, den kan laves om uden en lovgivning, der kan disponeres om, og der bliver disponeret om uge for uge, ligesom for øvrigt skønnene laves om måned for måned og kvartal for kvartal. Og der er ikke nogen straf for, at statsregnskabet, når det omsider lægges ved siden af den oprindelige finanslov, udviser en afvigelse fra finansloven på ret så mange procent og endnu mange flere milliarder kroner.

Desuden er der altså ikke nogen straf forbundet med at overtræde finansloven, hvis bare man har sikret sig et såkaldt aktstykke undervejs. Det er ikke en lov, og når det betyder noget at nævne dette, er det, fordi det så heller ikke giver nogen mening at stemme imod.

Nu ved jeg godt, at grundloven forudsætter en finanslov. Men der står sandelig ikke noget om, at den skal være en moppedreng på op imod 3.000 sider. Det står der ikke noget om. Man kunne udmærket tænke sig en finanslov på et par sætninger. Der kunne f.eks. stå, at regeringen bemyndiges til at opkræve skatter og afholde udgifter i henhold til det budget, som regeringen efter forhandling med Folketingets partier vedtager. Så ville man have en finanslov, og der er jo ikke nogen, der kan nægte nogen – det være sig en familie, det være sig en virksomhed, en organisation eller et samfund, stort eller lille – et budget.

Det ville være meget sundere, hvis vi bar os ad på *den* måde, og jeg indleder med dette for at sige til hr. Svend Heiselberg, der vistnok er næsten ene om at repræsentere VK-siden i salen – men det kan jeg da godt forstå, for lidt længere henne ad gangen foregår der jo en nok så vigtig begivenhed, hvor der oven i købet hører servering til – for at sige til V og K, at det ikke giver mening at nægte staten et budget.

Det fremgår for øvrigt også af grundloven, at uden et sådant budget kan der jo ikke afholdes udgifter eller opkræves skatter, og derfor er det helt meningsløst, så meget mere som det jo har været prøvet og aldrig har givet noget fornuftigt resultat. Og så meget mere som f.eks. V og K-partierne – i modsætning vel nok til Fremskridtspartiet og kompagni og måske nogle yderlige partier på venstrefløj – er enige med regeringen om, skal vi sige, et sted mellem 95 og 97 pct. af posterne og beløbene på finansloven.

Derfor denne appel: Lad dog være med det drilleri! Vil man vælte regeringen, så er det jo nemt. Det er bare at fremsætte et mistillidsvotum. Er man ikke enig i alt, hvad der står i finansloven, så er det jo nemt, så stemmer man bare imod, når de pågældende love kommer for i Folketinget. Men at nægte regeringen et budget giver efter min bedste overbevisning ingen mening.

Jeg skal så nævne to af de punkter, som vil blive stærkt diskuteret, inden finansloven når til tredje behandling, og som jo også en del af ordførerne har været inde på i dag. Det drejer sig om forsvaret, og det drejer sig om arbejdsmar-